

SVETA DEŽELA - POTOPIS

Reka Jordan, Jeriha, Qumran in Mrtvo morje

"Ko smo torej odpotovali iz Jeruzalema skupaj s svetimi možmi, se pravi z duhovnikom in diakoni iz Jeruzalema, smo prispeli vse do tistega kraja pri Jordanu, kakor je zapisano v knjigi Jozueta, Nunovega sina. Pokazali so nam tudi nekoliko višji kraj, kjer so sinovi Rubena in Gada ter polovica Manasejevega rodu postavili žrtvenik, na tistem bregu, na katerem je Jeriha." Egerija, Potopis 10.3

19. 04. 2023 - 5. dan: Obeta se vroč dan. Pričnemo ga s sveto mašo ob 6:30, nekaj čez 8:30 pa že potujemo v **Jericho**

Na avtobusu si zapisujem: *"Bog izvoljenemu ljudstvu pokaže, da v Njegovi moči in zaupanju Vanj, lahko mesto zavzamejo. Vanj so vstopili čez reko Jordan. 12 kamnov so vzeli s seboj v šotorišča. Kamni so trajen spomin, ki govori vsem naslednjim generacijam: "Udeležen sem bil v tem dogodku."* Jeriha je mesto palm. Tu najdemo cele plantaže datljev, ki lahko preživijo tudi solnato zemljo mrtvega morja. Za trenutek vsi lahko vidimo staro sikomoro. To je divja figa in na to figo sredi Jerihe, naj bi po izročilu splezal Zahej, ko je šel Jezus mimo. Jeriha je prava oaza dobrot. Dateljni, banane, pomaranče in prodajalne s čudovitimi spominki... V daljavi lahko vidimo tudi Goro skušnjav. V tem mestu najdemo tudi Elijev studenec. Bog je po preroku Eliju pomagal ljudem, da je voda postala užitna in pitna ostaja še dandanes.

Pot nas je vodila naprej do **reke Jordan**, na kraj Jezusovega krsta. Tu najdemo izkopenine treh cerkva in sicer na krajih, kjer je Janez Krstnik deloval. Dostop do enega od teh svetih krajev npr. Qasr al-Yahuda je danes možen tudi iz Izraelske strani. Zaradi šestdnevne vojne leta 1967 je bilo to območje 50 let zaprto za javnost. Kraj je bil dolga leta minsko polje in ograjeno vojaško območje. Zdaj pa je spet odprt in privablja številne romarje in turiste. Tu so Izraelci prečkali reko in vstopili v obljubljeni deželo. Prerok Elija se je tu povzpел v nebesa. Zapišem si katehezo sestre Darjane Toman: *"Janezov krst pomeni znamenje očiščenja. "Želim si drugačno življenje", pravi duša. Jezusov krst pa pomeni smrt in vstajenje. Potopimo se v grob - v smrt in vstanemo z Njim v novo življenje. Sprejememo tako Kristusovo življenje. Po svetem krstu ne rečemo več: "Jaz se spreminjam." Rečemo pa: "Bog me spreminja". Krst je kot gorčično zrno, ki v nas posadi potencial rasti."* Na tem kraju smo v nadaljevanju obnovili krstne zaobljube.

REKA JORDAN
Qasr al-Yahud

Pred odhodom iz tega svetega kraja zavijem še v prodajalno. Duhovnik Ivo Kožuh, ki nas je spremljal je namreč odkril prečudovito sliko stvarjenja. Želela sem jo videti tudi sama in prosila sem, naj mi jo pokaže. Kakšni spominki, kako lepi izdelki! In ta slika! Šlo je za zelo enostavno grafiko, ki pa je povedala vse. Vse! Cena: 150 USD! *"Kljub vsemu mnogo ceneje, kot v Jerihi, kjer so za isto grafiko želeli 220 USD,"* je zamrmral naš župnik. Slika v lahkem papirnatem okviru je vseeno ostala v prodajalni.

Pot nas vodi v Qumran. To so živeli Eseni z željo po čistem in posvečenem življenju. Sinovi luči so se imenovali. Tudi ženske skupnosti in družine so živele na tem kraju. Imeli so kopeli, cisterne za vodo, peči za keramiko in kuhinjo, kjer so pekli kruh... Menda naj bi bil nekaj časa tudi Janez Krstnik njihov pripadnik. A Jožef Flavij tega ni zapisal. Izročilo torej ni zgodovinsko izpričano. Qumranski zvitki pa so bili najdeni takole: Leta 1947 je neki pastir iskal ovco in ko je v eno izmed votlin vrgel kamen, se je nekaj razbilo... V lončenih posodah so bili zvitki. Pastir jih je najprej hotel prodati na tržnici, a hitro je bilo jasno, da so zvitki zgodovinsko pomembni. Začela so se raziskovanja... Eseni so se posvečali molitvi, telesni in duhovni čistosti, prepisovali so svete knjige. Ko so po Jezusovi smrti leta 70 Rimljani vse uničili (Masada), so Eseni te zvitke skrili po votlinah. Tam so bili skriti 2000 let in so dokaz za avtentičnost Svetega pisma stare zaveze. Rokopisi datirajo od 250 pred Kristusom in 40 let po Kristusu. Ker v teh krajih po več let ni dežja, so pokrite glinene posode dobro ohranile tekste.

Pot nas vodi še do **Mrtvega morja**. V hudi vročini marsikdo od nas najprej išče bife. Najdemo ga 400 m pod morsko gladino. Mrtvo morje zelo hitro izhlapeva in sicer 1m na leto. Čakala sem, da pridemo na ta kraj v upanju, da si nabavim nekaj paketov mila iz Mrtvega morja, po ugodni ceni. Na drugih krajih so milo prodajali za 16 USD, kar se mi je zdelo odločno preveč. *"Koliko stane to črno milo?"*, sem preverila ceno. Prodajalec je odgovoril: *"13 USD"*. Vzdihnila sem... Želela sem si jih kupiti vsaj 10, a denar je kar kopnel. Prodajalec mi je ponudil odprto škatlico piling kreme in me povabil, da vanjo vtaknem prst. Privolila sem in se skoraj onesvestila od teksture in vonja tega zares vrhunskega produkta iz naravnih sestavin. A cena, cena je bila še bolj astronomska. Umaknila sem se stran in zavila v prodajalno iz drugega konca. Spet sem stala pred škatlicami mila in oklevala z nakupom. Pristopil je drug prodajalec in rekel: *"To milo stane 13 USD in če ga kupite, dobite enega zastoj."* Na moj obraz se je prikradel nasmešek. Vzela sem 4 kose in jih nesla k blagajni. Plačala sem dva kosa in dobila še dodatnih 6 USD popusta. Mojo denarnico je tako zapustilo 20 USD, v rokah pa sem imela 4 kose mila. *"No, tako se pa lahko pogovarjamo,"* sem zažvrgolela pri sebi in si v baru privoščila še odlično hladno limonado.

Mojca Erzar, predstavnica skupnosti Romar